

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48980 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover hier van belang, een aanvraag van appellant om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

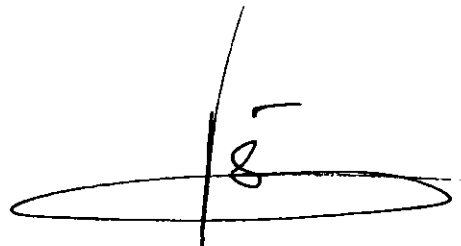
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 september 2007

402.

Verzonden: 24 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/48980

V.nr.:

inzake: geboren op : , van Egyptische
nationaliteit, wonende te , eiser,
gemachtigde: mr. M.J. Kal - van der Vlis, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. H. Heinink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 9 februari 2006 heeft eiser zowel een aanvraag ingediend tot wijziging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking "verblijf bij partner" naar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking "verblijf bij partner" als een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf bij partner". Bij besluit van 14 april 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en heeft eisers vergunning per 5 januari 2006 ingetrokken. Bij bezwaarschrift van 9 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Het bezwaar is bij besluit van 4 oktober 2006 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen vier weken moet verlaten.

2. De rechtbank heeft op 6 oktober 2006 een beroepschrift ontvangen gericht tegen het besluit van verweerder 4 oktober 2006. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 6 oktober 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep en van het verzoek zijn ingediend bij brief van 8 november 2006. Op 29 november 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen.

3. Op 18 december 2006 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen (AWB 06/48982) en heeft verweerder verboden verzoeker uit te zetten totdat door de rechtbank uitspraak zal zijn gedaan op het beroep van 6 oktober 2006.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 mei 2007. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/48980

2

II. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de aanvraag is afgewezen omdat referente niet duurzaam en zelfstandig over middelen van bestaan beschikt. Bij brief van 2 augustus 2006 is eiser de gelegenheid geboden met bescheiden te onderbouwen dat wel duurzaam en zelfstandig over middelen van bestaan wordt beschikt. Eiser heeft op 30 augustus 2006 gereageerd. Gebleken is dat referente per 1 mei 2006 een aanstelling heeft gekregen voor de duur van één jaar bij het Gemeente Vervoer Bedrijf (GVB). Het netto maandinkomen bedraagt 1309,50 euro, welke ligt onder de norm van 1370,80 euro. Voorts beschikt referente over een dienstverband bij SVB servicecentrum PGB. Uit de overeenkomst blijkt dat het een overeenkomst uit opdracht betreft, waarmee dit contract als een flexcontract aangemerkt dient te worden. Niet aangetoond is dat referente over alle maanden van 2004 inkomen heeft ontvangen zodat niet gezegd kan worden dat referente gedurende drie jaar voorafgaand aan de aanvraag onafgebroken inkomsten heeft verworven. Derhalve kunnen deze middelen niet worden meegenomen bij de beoordeling van het inkomen van referente. Ten slotte is er sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar zodat op grond van artikel 7:3 van de Awb van het horen kon worden afgezien.

3. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Verweerder heeft de aanvraag ten onrechte afgewezen. Referente beschikt wel over voldoende middelen van bestaan. Referente heeft een contract voor één jaar bij het GVB. Ook heeft referente sinds 1 december 2004 een contract bij . Dit is een contract voor onbepaalde tijd waardoor de inkomsten uit dit contract als duurzaam aangemerkt dienen te worden. Daarnaast heeft referente ook een contract voor onbepaalde tijd bij de firma op grond waarvan zij een netto maandsalaris ontvangt van 100,-- euro. Voorts beschikt eiser zelf over voldoende inkomen. Verweerder had eiser moeten horen teneinde de onduidelijkheden weg te nemen.

4. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

5. Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. In gevolge het tweede lid van artikel 16 van de Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

6. Artikel 3.22, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 bepaalt dat ingeval van gezinsvorming de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, wordt verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die Wet.

7. Artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 bepaalt dat de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan duurzaam zijn indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven. Het derde lid van artikel 3.75 van de Vw 2000 bepaalt dat in afwijking van het eerste lid, de middelen

AWB 06/48980

3

van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam zijn, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn.

8. Paragraaf B1/2.2.3.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 bepaalt dat inkomsten uit flexcontracten niet als duurzaam worden gezien, tenzij degene die over zo een contract beschikt ten tijde van de aanvraag, de bestreden beschikking of op enig tussenliggend moment aantoonbaar reeds gedurende drie jaar onafgebroken inkomsten heeft verworven die gelijk zijn aan de toepasselijke norm en deze inkomsten nog gedurende minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

9.1 Ten aanzien van de stelling van eiser dat referente wel beschikt over voldoende middelen van bestaan overweegt de rechtbank als volgt. Referente heeft per 1 mei 2006 een aanstelling gekregen voor de duur van één jaar bij het GVB. Het netto maandinkomen bedraagt € 1309,50. De inkomsten voldoen daarmee niet aan de vereiste inkomensnorm en kunnen reeds daarom niet worden aangemerkt als voldoende middelen van bestaan. Deze grond kan derhalve niet slagen.

9.2 Eiser heeft aangevoerd dat referente naast haar contract bij het GVB ook over een duurzaam contract beschikt bij [redacted]. De rechtbank overweegt dat reeds uit de feitelijke verdiensten uit deze overeenkomst blijkt dat er sprake is van een flexibel contract. Op grond van het Vreemdelingenbesluit 2000 dient in dat geval aangetoond te worden dat referente gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voorafgaande aan de aanvraag over voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst heeft beschikt. Niet gebleken is dat referente in alle maanden van 2004 inkomen heeft genoten uit dit contract waardoor niet gezegd kan worden dat het contract van referente bij [redacted] als duurzaam aangemerkt dient te worden. Ook deze grond kan derhalve niet slagen.

9.3 Voorts heeft eiser aangevoerd dat referente naast haar contract bij het GVB en het SVB servicecentrum PGB ook een contract heeft bij de firma [redacted] en dat de inkomsten daaruit dienen te worden betrokken bij de beoordeling van de middelen van bestaan. Ten aanzien hiervan overweegt de rechtbank dat eiser in de bezwaarfase niets heeft aangevoerd met betrekking tot dit contract. Derhalve kan niet gezegd worden dat verweerder daar in het bestreden besluit rekening mee had moeten houden. In dit licht overweegt de rechtbank eveneens dat gelet op de zogenoemde ex tunc toetsing alleen informatie waarover verweerder beschikte ten tijde van het nemen van het bestreden besluit een rol kan spelen bij de beoordeling van het beroep. De grief dat sprake is van een motiveringsgebrek op dit punt kan dan ook niet slagen.

9.4 Uit het voorgaande blijkt dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen nu is gebleken dat referente niet over voldoende zelfstandige en duurzame middelen van bestaan beschikt. Eiser heeft aangevoerd dat hij zelf inkomsten heeft die meegerekend dienen te worden bij de beoordeling van de hoogte van de middelen van bestaan. De rechtbank overweegt dat deze inkomsten niet kunnen worden betrokken bij een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking "verblijf bij partner". Eerst in geval van verlenging van de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking "verblijf bij partner" kunnen de inkomsten van zowel de hoofdpersoon als de aanvrager een rol spelen bij de beoordeling van de middelen van bestaan.

10. Tot slot staat ter beoordeling of verweerder in bezwaar van het horen van eiser heeft mogen afzien. Uitgangspunt is dat er in bezwaar een hoorplicht bestaat, tenzij zich één van de uitzonderingen van artikel 7:3 van de Awb voordoet. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar, als bedoeld in artikel 7:3, onder b, van de Awb, wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire

AWB 06/48980

4

beslissing. In het licht van hetgeen hiervoor is overwogen is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat van deze situatie sprake was. Verweerder heeft derhalve terecht van het horen van eiser afgezien.

11. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

12. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

IV. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 16 juli 2007 door mr. M. J. Diemer, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M. van der Aar, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

17 JUL 2007

Conc.: MA

Coll: CU

D:

VOOR KOPIË CONFORM DE GRIFFIER DER
VERONDERSTELDE RECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Van der Vlis Advocaten

Mr Chr.F. van der Vlis
Mr M.J. Kal - van der Vlis
Advocaten & procureurs

Jan Luijkenstraat 20
1071 CN Amsterdam

Telefoon 020 3053737
Fax 020 3053730

vlis@worldonline.nl
www.advocaat-vlis.nl

De Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705728
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

tevens per fax 070-3651380

Amsterdam, 12 augustus 2007

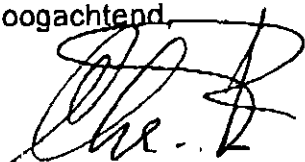
Onze ref: 06753/

Uw ref:

Hoogedelgestrenge Heer, Vrouwe,

Hierbij zend ik u een hoger beroepschrift van de heer
, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door hem.

Met vriendelijke groet,
Hoogachtend,

Chr.F. van der Vlis

In samenwerking met:

Mr B. Schuit

Mr C.E.J.M. Hoorkens Thijssen

Mr L.C. Trompetter

Mr E.L. Polak

Mr E.T. van den Hout

Mr drs R.F. Bakker

Mr E. van der Hoeden

*Elke aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval onder onze
beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt betaald.*

Derdenrekening: Rabobank nr 31.35.40.012 t.n.v. mr Chr. F. van der Vlis

Van der Vlis Advocaten

Hoger beroep tegen een uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, enkelvoudige Vreemdelingenkamer van 17 juli 2007, welke uitspraak werd verzonden op 17 juli 2007, met het registratienummer AWB 06/48980, inzake

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAP:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op met de Egyptische nationaliteit, wonende te hierna te noemen appellant, die voor deze zaak woonplaats kiest bij mr Chr.F. van der Vlis, advocaat en procureur, Jan Luijkenstraat 20, 1071 CN Amsterdam, die door appellante tot gemachtigde is gesteld en bepaaldelijk tot het instellen van het hoger beroep is gevolmachtigd en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

Appellant, heeft kennis genomen van de uitspraak van de van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, enkelvoudige Vreemdelingenkamer van 17 juli 2007, welke uitspraak werd verzonden op 17 juli 2007, met het registratienummer AWB 06/48980, inzake waarbij het beroep dat appellant had ingesteld tegen het besluit van verweerder van 4 oktober 2006 ongegrond is verklaard. (produktie 1).

Appellant is het met deze uitspraak niet eens en wenst daartegen hoger beroep in te stellen. Dit beroep is tijdig ingesteld.
Hij voert hiertoe de volgende grieven aan:

Grief 1:

Ten onrechte stelt de Rechtbank in haar uitspraak dat reeds uit de feitelijke verdiensten uit de overeenkomst die de referente van appellant heeft met inzake mevrouw dat zou blijken dat er sprake is van een flexibel contract.

Nu niet gebleken zou zijn dat referente in alle maanden van 2004 inkomen heeft genoten uit dat contract zou niet gezegd kunnen worden dat dat contract als duurzaam aangemerkt dient te worden, waardoor deze inkomsten niet meegenomen worden bij de beoordeling van het inkomen van referente.

Toelichting:

Gemachtigde is van mening dat ten onrechte het inkomen dat referente verkrijgt uit het niet bij de beoordeling van het inkomen van referente wordt meegenomen omdat deze inkomsten nog geen drie jaar onafgebroken beschikbaar zouden zijn geweest. Gemachtigde is van mening dat hiermede het karakter van de zorgovereenkomst wordt ontkend en ten onrechte een beroep wordt gedaan op art 3.75 eerste en derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000.

Gemachtigde is van mening dat wat er verder ook zij van het bepaalde in art 3.75 van het Vreemdelingenbesluit 2000 in het onderhavige geval er alle reden is om de inkomsten die mevrouw uit de verzorging van mevrouw verwerft wel degelijk als duurzaam aan te merken. Door wijzigingen in de wetgeving en zorgverstrekking is de juridische vorm van de zorgverstrekking gewijzigd.

Kern van de zorg is dat mevrouw al jaren door mevrouw wordt verzorgd. Eerst geschiedde via en later via het

Mevrouw heeft immers uitdrukkelijk de wens uitgesproken en laten blijken mevrouw als verzorgster over de vleer te willen hebben. Appellant is van mening dat wijzigingen in het zorgstelsel in Nederland en daardoor wijziging in de vorm van de contracten op grond waarvan deze zorg wordt verricht er niet toe zouden mogen leiden dat niet meer voldaan wordt aan eisen die aan een verblijfsvergunning worden gesteld. De Minister had in het onderhavige geval gebruik moeten maken van zijn discretionaire bevoegdheid om toch de gevraagde verblijfsvergunning te verstrekken.

De weigering berust immers op een discutabele interpretatie van het vreemdelingenbesluit. Het is immers sedert jaren al de uitdrukkelijke wens van mevrouw om verzorgd te worden door mevrouw. In dier voege is sprake van een zeer duurzame relatie die, behoudens een mogelijk overlijden van mevrouw zeker nog een jaar beschikbaar zal zijn en derhalve wel degelijk duurzaam is. Het vreemdelingenbesluit miskent in deze het karakter van de overeenkomst.

Zelfs indien de inkomsten uit de overeenkomst niet als duurzaam aangemerkt zouden worden zou in aanmerking moeten worden genomen dat de inkomsten die referente daarvoor uit de overeenkomst met ontving, betrekking hadden op dezelfde dienstverlening ten aanzien van mevrouw

De looptijd van deze overeenkomst zou dan gevoegd moeten worden bij die van de , waardoor gedurende een ononderbroken periode van meer dan drie jaar inkomen verworven is uit de verzorging van mevrouw

Dat mevrouw gegevens over deze inkomsten niet meer voorhanden had nu zij in 2006 met deze vraag werd geconfronteerd mag niet aan appellant worden tegengeworpen omdat in een hoorzitting mevrouw in staat geweest zou zijn een nadere omschrijving van haar inkomen gedurende 2004 te geven.

De Minister zou ook onder deze omstandigheden gebruik hebben moeten maken van zijn discretionaire bevoegdheid omdat de strikte toepassing van de in het Vreemdelingenbesluit vastgelegde regels in dit geval tot een voor appellant bijzonder onbillijke uitkomst leidt die in strijd lijkt met art 3:4 lid 2 van de AWB.

Grief 2:

De Rechtbank stelt in haar uitspraak ten onrechte dat de inkomsten van appellant zelf niet bij de beoordeling van de hoogte van de middelen van bestaan kunnen worden betrokken omdat het hier geen verlenging van de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd zou betreffen.

Toelichting:

Appellant kan de Rechtbank hierin niet volgen.

Hij is van mening dat het hier tevens een aanvraag om een verlenging van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd betreft.

Hij heeft zijn eerste verblijfsvergunning immers verkregen op 16 september 2003, met ingang van 25 juli 2003, geldig tot 25 juli 2004.

Vervolgens heeft hij een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verkregen voor de periode 25 juli 2004 tot 25 juli 2009.

Op 9 februari 2006 heeft appellant vervolgens om een verblijfsvergunning voor een verblijf bij een andere partner verzocht. Naar de mening van appellant omvatte deze aanvraag uiteraard ook het verzoek om verlenging van zijn verblijfsvergunning voor bepaalde tijd nu zijn relatie met mevrouw beëindigd was en hij een nieuwe relatie met mevrouw had gekregen. Ook vond de aanvraag plaats binnen de z.g. vrije termijn van zes maanden na het beëindigen van zijn relatie met mevrouw . Appellant is van mening dat zijn inkomen daarom wel degelijk in aanmerking genomen had moeten worden en hem de gevraagde vergunning verstrekt had moeten worden.

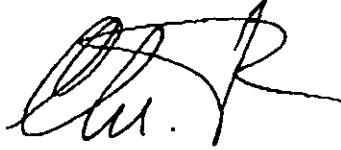
Redenen waarom appellant uw College verzoekt:

1. Het beroep gegrond te verklaren.
2. Te bevelen dat hem een verblijfsvergunning voor verblijf bij partner wordt verstrekt met ingang van 5 januari 2006
3. Verweerder in de kosten te veroordelen.

Van der Vlis Advocaten

4

Amsterdam, 12 augustus 2007

Chr.F. van der Vlis
gemachtigde

Deze zaak wordt behandeld door:
mr Chr.F. van der Vlis
Jan Luijkenstraat 20
1071 CN Amsterdam
tel 020-3053737
fax 020-3053730